

Søndervikken, Fredag Middag 5
C. 8. Juni. 85.

Kære Grieg!

Gtekken dag er op til dig!
Jeg glæder mig på hvert Dage, og
jeg glæder mig på dinne Dage, til jø
væl, at du hører af os herude,
og hører Rosine vil være af
os en leende Villem fra os
alle. Men i min glæde blan-
der der sig en lille Smidte
Kend. Jeg Rosine natur-
ligvis til at trode på, hvor
genuine jeg også frigjort mig
for alle krammede Trods og
Ræbter mig. din Rosine.
Men det er ikke godt, at
jeg ikke kan se, at du over og

most letters in it. One other
is from me to Grandpapa, who is foregathered
and may be a plumply blooming
old man, and I am sure he is
still general & active.
He has been in New-
England for a week. He has
had a cold & a fever, but is now well,
is a good-looking man
and enjoys his time, & Dr. N.
is a young doctor, & is very
friendly to us all now. We
have been flying flags every day,
but I have not yet seen the
Mars. I have been to the
Huntington Library and
also to the University of California
where we have seen many
of the old manuscripts and
books.

lige Trækket, og på den samme
sam altid. Mine Lettere er
indvært de samme, og mit Hæftel
for sig er forvævet lig. Men gennem
det p'ske af sig i mine dagbøger
hørhaad, "at jeg komme -
hjem! Det er ganske enkelt for-
trykende." Igår har han set mod,
at vi har undsettet sig et stykke
på den grind, at vi vidsteg
aldrig mere vil fås tilbage til
den dømte Komme. Ringpris
og Bedrudsberg har vi ikke andre
Tilstrækning, Kraft for mig ikke
med Mindrevis Venner.

Glenking Komme intet
at den Robberdy. Glenk Me,
al på den dag er hoi for
Tænderne. Og den dag med
opvindt lig og sæller for sig

De Kippin og os' alle i mange,
mange år!

Blaue vi har i høst, vinter,
eller nyder vi syd og syd
vi bla her himmelen over, da
vilk id mifte det blive om-
trent for din højring. Den fra
du viste forudlængede spise
dage. Endelig nu bliver min
Stork ~~og~~ han geng i den
mormors ~~id~~, sommer ~~at~~ id
nu blive den sidste.

Skar, id sel. Vi vidde iden Tid-
hedspligtet af komponerede en Ap-
pe. Nix ~~id~~ var det ikke mere
tid at præste Tidstid, holdt
det for sig id et arbejde, en
olden datter varem id g.
Appen i Hvidet, hvor alt stod
tænk, kunde du arbejde, id den
al den Tidens minder id manufaktur